

32008R0764

13.8.2008.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 218/21

UREDBA (EZ) br. 764/2008 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 9. srpnja 2008.****o utvrđivanju postupaka koji se odnose na primjenu određenih nacionalnih tehničkih propisa na proizvode koji se zakonito stavljaju na tržište u drugoj državi članici i o stavljanju izvan snage Odluke br. 3052/95/EZ****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u o obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 37. i 95.,

uzimajući u o obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim člankom 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

(1) Unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica u kojemu je sloboda kretanja robe osigurana Ugovorom, kojim se zabranjuju mjere s istovrsnim učinkom količinskim ograničenjima uvoza. Ta zabrana obuhvaća sve nacionalne mjere koje mogu, izravno ili neizravno, stvarno ili potencijalno, ometati trgovinu robom unutar Zajednice.

(2) Prepreke slobodi kretanja robe između država članica mogu nezakonito stvoriti nadležna tijela država članica koja, zbog neusklađenosti zakonodavstava, mogu na proizvode koji se zakonito stavljaju na tržište u drugim državama članicama primjenjivati tehničke propise kojima se utvrđuju zahtjevi kojima ti proizvodi trebaju udovoljavati, kao što su propisi koji se odnose na naziv, oblik, veličinu, težinu, sastav, prezentiranje, označavanje i pakiranje. Primjena takvih propisa na proizvode koji se zakonito stavljaju na tržište u drugoj državi članici može biti u suprotnosti s člancima 28. i 30. Ugovora, čak i ako se primjenjuju bez razlike na sve proizvode.

(3) Načelo uzajamnog priznavanja, koje proizlazi iz sudske prakse Suda Europskih zajednica, jedan je od načina osiguranja slobode kretanja robe na unutarnjem tržištu. Uzajamno se priznavanje odnosi na proizvode na koje se ne primjenjuje usklađeno zakonodavstvo Zajednice ili na aspekte proizvoda koji nisu obuhvaćeni takvim zakonodavstvom. Prema tom načelu, država članica ne smije na svom državnom području zabraniti prodaju proizvoda koji se zakonito stavljaju na tržište u drugoj državi članici, čak i ako su ti proizvodi proizvedeni u skladu s tehničkim propisima različitim od onih koji se primjenjuju na domaće proizvode. Jedina iznimka od tog načela su ograničenja koja su opravdana razlozima utvrđenim u članku 30. Ugovora ili na temelju drugih, prevladavajućih razloga od javnog interesa i koji su proporcionalni postavljenom cilju.

(4) Još uvijek postoje mnogi problemi u pogledu ispravne primjene načela uzajamnog priznavanja među državama članicama. Stoga je potrebno utvrditi postupke kako bi se smanjila mogućnost da tehnički propisi stvore nezakonite prepreke slobodi kretanja robe između država članica. Nepostojanje takvih postupaka u državama članicama stvara dodatne prepreke slobodi kretanja robe budući da odvraća poduzeća od prodaje svojih proizvoda, koji se zakonito stavljaju na tržište u drugoj državi članici na državnom području države članice koja primjenjuje tehničke propise. Istraživanja su pokazala da mnoga poduzeća, a posebno mala i srednja poduzeća, ili prilagođavaju svoje proizvode kako bi udovoljili tehničkim propisima država članica, ili se suzdržavaju od njihovog stavljanja na tržište u tim državama članicama.

(5) Nadležna tijela također nemaju odgovarajuće postupke za primjenu svojih tehničkih propisa na određene proizvode koji se zakonito stavljaju na tržište u drugoj državi članici. Nepostojanje takvih postupaka ograničava njihovu sposobnost ocjenjivanja sukladnosti proizvoda u skladu s Ugovorom.

(6) U Rezoluciji Vijeća od 28. listopada 1999. o uzajamnom priznavanju ⁽³⁾ navedeno je da gospodarski subjekti i građani nisu uvijek u potpunosti i pravilno koristili načelo uzajamnog priznavanja budući da nisu bili

⁽¹⁾ SL C 120, 16.5.2008., str. 1.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 21. veljače 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 23. lipnja 2008.

⁽³⁾ SL C 141, 19.5.2000., str. 5.

- dovoljno upoznati s načelom i njegovim operativnim posljedicama. Tom su Rezolucijom države članice pozvane da razviju odgovarajuće mjere kako bi se gospodarskim subjektima i građanima pružio učinkovit okvir za uzajamno priznavanje, između ostalog, učinkovitim rješavanjem zahtjeva gospodarskih subjekata i građana i brzim odgovaranjem na te zahtjeve.
- (7) Europsko vijeće je 8. i 9. ožujka 2007. istaknulo važnost davanja novog poticaja unutarnjem tržištu robe jačanjem uzajamnog priznavanja, jamčeći istodobno visoku razinu sigurnosti i zaštite potrošača. Europsko vijeće je 21. i 22. lipnja 2007. naglasilo da je daljnje jačanje četiriju sloboda unutarnjeg tržišta (slobode kretanja robe, ljudi, usluga i kapitala) i poboljšanje njegovog funkcioniranja i dalje od najveće važnosti za rast, konkurentnost i zaposlenost.
- (8) Za neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta robe potrebna su odgovarajuća i transparentna sredstva za rješavanje problema koji proizlaze iz primjene tehničkih propisa jedne države članice na određene proizvode koji se zakonito stavljaju na tržište u drugoj državi članici.
- (9) Ovom se Uredbom ne smije dovesti u pitanje daljnje usklađivanje tehničkih propisa, prema potrebi, s ciljem poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta.
- (10) Trgovinske barijere mogu također proizlaziti iz drugih vrsta mjera obuhvaćenih člancima 28. i 30. Ugovora. Te mjere mogu, na primjer, uključivati tehničke specifikacije sastavljene za potrebe postupaka javnih natječaja ili obvezu korištenja službenih jezika u državama članicama. Međutim, te mjere ne bi trebale predstavljati tehničke propise u smislu ove Uredbe te stoga ne bi trebale biti njome obuhvaćene.
- (11) Tehnički propisi u smislu ove Uredbe se ponekad primjenjuju tijekom i u okviru postupaka obveznog prethodnog odobrenja, koji su utvrđeni zakonima države članice u skladu s kojima, prije nego što se proizvod ili određena vrsta proizvoda može staviti na tržište ili na dio tržišta te države članice, nadležno tijelo te države članice, na temelju zahtjeva, treba dati svoje formalno odobrenje. Samo postojanje takvih postupaka ograničava slobodu kretanja robe. Stoga, kako bi bio opravdan u pogledu temeljnog načela slobode kretanja robe na unutarnjemu tržištu, postupak obveznog prethodnog odobrenja treba imati za cilj javni interes priznat pravom Zajednice, te treba biti nediskriminirajući i proporcionalan; to jest, treba biti primjeren kako bi se osiguralo ostvarivanje zadanog cilja, ali ne smije prijeći ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja. Sukladnost takvog postupka s načelom proporcionalnosti je potrebno ocijeniti u svjetlu razmatranja utvrđenih u praksi Suda.
- (12) Zahtjev da stavljanje proizvoda na tržište podliježe prethodnom odobrenju ne bi, kao takav, trebao predstavljati tehnički propis u smislu ove Uredbe, tako da odluka o isključivanju ili uklanjanju proizvoda s tržišta isključivo na temelju toga što ne posjeduje važeće prethodno odobrenje ne bi trebala predstavljati odluku na koju se primjenjuje ova Uredba. Međutim, kada se dostavlja zahtjev za takvo obvezno prethodno odobrenje proizvoda, svaku namjeravanu odluku o odbijanju zahtjeva na temelju tehničkog propisa trebalo bi donijeti u skladu s ovom Uredbom, kako bi podnositelj zahtjeva mogao iskoristiti postupovnu zaštitu koju osigurava ova Uredba.
- (13) Odluke nacionalnih sudova kojima se ocjenjuje zakonitost slučajeva u kojima, zbog primjene tehničkog propisa, proizvodima koji se zakonito stavljaju na tržište u jednoj državi članici nije dopušten pristup na tržište druge države članice, ili kojima se primjenjuju sankcije, trebaju biti izuzete iz područja primjene ove Uredbe.
- (14) Oružje je proizvod koji može predstavljati ozbiljnu opasnost za zdravlje i sigurnost ljudi i za javnu sigurnost država članica. Nekoliko specifičnih vrsta oružja koje se zakonito stavlja na tržište u jednoj državi članici može, radi zaštite zdravlja i sigurnosti osoba i sprečavanja kriminaliteta, biti podložno ograničavajućim mjerama u drugoj državi članici. Takve mjere bi se mogle sastojati od posebnih kontrola i odobrenja prije stavljanja oružja koje se zakonito stavlja na tržište u jednoj državi članici na tržište druge države članice. Stoga treba dopustiti državama članicama da spriječe stavljanje oružja na svoja tržišta sve dok ne bude u potpunosti udovoljeno njihovim nacionalnim postupovnim zahtjevima.
- (15) Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda⁽¹⁾ određuje se da se na tržište mogu stavljati samo sigurni proizvodi te se utvrđuju obveze proizvođača i distributera u pogledu sigurnosti proizvoda. Njom se daje pravo nadležnim tijelima da zabrane sve opasne proizvode sa stupanjem na snagu odmah ili da privremeno zabrane proizvod koji bi mogao biti opasan na razdoblje potrebno za različite procjene sigurnosti, provjere i kontrole. Njome se također daje pravo nadležnim tijelima da poduzmu potrebne radnje za brzu primjenu odgovarajućih mjera kao što su one iz njezinih članka 8. stavka 1. točaka od (b) do (f), u slučaju proizvoda koji predstavljaju ozbiljnu opasnost. Stoga mjere koje poduzmu nadležna tijela država članica u skladu s nacionalnim zakonima donesenim za provedbu članka 8. stavka 1. točaka od (d) do (f) i članka 8. stavka 3. te Direktive treba izuzeti iz područja primjene ove Uredbe.

⁽¹⁾ SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

- (16) Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i zahtjeva propisa o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane i utvrđivanju postupaka u pitanjima sigurnosti hrane ⁽¹⁾ uspostavlja se, između ostalog, sustav brzog uzbuđivanja za obavješćivanje o izravnim ili neizravnim opasnostima po zdravlje ljudi koje proizlaze iz hrane ili hrane za životinje. Ona obvezuje države članice da u okviru sustava brzog uzbuđivanja odmah obavijeste Komisiju o svakoj mjeri koju poduzmu čiji je cilj ograničavanje stavljanja na tržište, povlačenje s tržišta ili opoziv hrane ili hrane za životinje s tržišta radi zaštite zdravlja ljudi, a koji zahtijeva brzo djelovanje. Stoga mjere koje poduzmu nadležna tijela država članica u skladu s člankom 50. stavkom 3. točkom (a) i člankom 54. te Uredbe treba izuzeti iz područja primjene ove Uredbe.
- (17) Uredbom (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjere pridržavanja propisa o hrani i hrani za životinje te pravila o zdravlju i dobrobiti životinja ⁽²⁾ utvrđuju se opća pravila za provedbu službenih kontrola kako bi se provjerila sukladnost s pravilima namijenjenim, posebno, sprečavanju, uklanjanju ili smanjenju na prihvatljive razine opasnosti za ljude i životinje, bilo izravne ili putem okoliša, jamčeci poštene prakse u trgovini hranom i hranom za životinje i štiteći interese potrošača, što uključuje označavanje hrane i hrane za životinje i ostale načine informiranja potrošača. Njom se utvrđuje poseban postupak kako bi se osiguralo da gospodarski subjekti otklone nesukladnost s propisima o hrani i hrani za životinje, te pravilima o zdravlju i dobrobiti životinja. Stoga mjere koje poduzmu nadležna tijela država članica u skladu s člankom 54. te Uredbe treba izuzeti iz područja primjene ove Uredbe. Međutim, mjere koje nadležna tijela poduzmu ili namjeravaju poduzeti na temelju nacionalnih tehničkih propisa, sve dok ne utječu na ciljeve Uredbe (EZ) br. 882/2004, trebaju podlijegati ovoj Uredbi.
- (18) Direktivom 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice (Direktiva o sigurnosti željeznice) ⁽³⁾ predviđa se postupak odobrenja za stavljanje u pogon postojećih željezničkih vozila, pri čemu se ostavlja prostor za primjenu određenih nacionalnih pravila. Stoga mjere koje poduzmu nadležna tijela u skladu s člankom 14. te Direktive treba izuzeti iz područja primjene ove Uredbe.
- (19) Direktivom Vijeća 96/48/EZ od 23. srpnja 1996. o interoperabilnosti transeuropskog željezničkog sustava velikih brzina ⁽⁴⁾ i Direktivom 2001/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2001. o interoperabilnosti transeuropskog konvencionalnog željezničkog sustava ⁽⁵⁾ predviđa se postupno usklađivanje sustava i rada kroz postupno usvajanje Tehničkih specifikacija za interoperabilnost. Stoga sustave i sastavnice interoperabilnosti koje su obuhvaćene tim direktivama treba izuzeti iz područja primjene ove Uredbe.
- (20) Uredbom (EZ) br. 765/2008 ⁽⁶⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditiranje i nadzor nad tržištem s obzirom na stavljanje proizvoda na tržište utvrđuje se sustav akreditacija koji osigurava uzajamno prihvaćanje razine nadležnosti tijela za ocjenjivanje sukladnosti. Nadležna tijela država članica ne bi stoga smjela više odbijati izvješća o ispitivanjima i certifikate koje je izdalo akreditirano tijelo za ocjenjivanje sukladnosti iz razloga povezanih s nadležnošću tog tijela. Nadalje, države članice mogu također prihvaćati izvješća o ispitivanjima i certifikate koje su izdala druga tijela za ocjenjivanje sukladnosti u skladu s pravom Zajednice.
- (21) Direktivom 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva ⁽⁷⁾ obvezuju se države članice da dostave Komisiji i drugim državama članicama sve nacрте tehničkih propisa o svim proizvodima, uključujući poljoprivredne proizvode i proizvode ribarstva, te izjavu o razlozima zbog kojih je potrebno donošenje tih propisa. Međutim, potrebno je osigurati da se, nakon donošenja takvih tehničkih propisa, načelo uzajamnog priznavanja pravilno primjenjuje u pojedinačnim slučajevima na određene proizvode. Ovom se Uredbom utvrđuje postupak za primjenu načela uzajamnog priznavanja u pojedinačnim slučajevima, putem obveze nadležnog tijela da navede tehničke ili znanstvene razloge zbog kojih se određeni proizvod u svom sadašnjem obliku ne može stavlјati na tržište u svojoj državi članici, a u skladu s člancima 28. i 30. Ugovora. U kontekstu ove Uredbe, ne treba smatrati da izraz „dokaz” znači zakonski dokaz. Tijela država članica, u kontekstu ove Uredbe,

⁽¹⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 202/2008 (SL L 60, 5.3.2008., str. 17.).

⁽²⁾ SL L 165, 30.4.2004.; ispravljena verzija u SL L 191, 28.5.2004., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1791/2006 (SL L 363, 20.12.2006., str. 1.).

⁽³⁾ SL L 164, 30.4.2004., str. 44.; ispravljena verzija u SL L 220, 21.6.2004., str. 16.

⁽⁴⁾ SL L 235, 17.9.1996., str. 6. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2007/32/EZ (SL L 141, 2.6.2007., str. 63.).

⁽⁵⁾ SL L 110, 20.4.2001., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2007/32/EZ.

⁽⁶⁾ SL L 218, 13.8.2008., str. 30.

⁽⁷⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća 2006/96/EZ (SL L 363, 20.12.2006., str. 81.).

- nisu obvezna opravdati sam tehnički propis. Međutim, kako je utvrđeno u ovoj Uredbi, ona trebaju opravdati moguću primjenu tehničkog propisa na proizvod koji se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici.
- (22) U skladu s načelom uzajamnog priznavanja, postupkom utvrđenim u ovoj Uredbi trebalo bi osigurati da nadležna tijela obavješćuju u svim slučajevima gospodarski subjekt, na temelju raspoloživih relevantnih tehničkih ili znanstvenih elemenata, da postoje viši razlozi od javnog interesa za nametanje nacionalnih tehničkih propisa za dotični proizvod ili vrstu proizvoda, te da nije moguće koristiti manje ograničavajuće mjere. Tom pisanom obavijesti bi trebalo gospodarskom subjektu omogućiti da dostavi primjedbe u pogledu svih relevantnih aspekata namjeravane odluke o ograničavanju pristupa na tržište. Ništa ne sprečava nadležno tijelo da ne poduzme radnje nakon isteka roka za primitak tih primjedbi, ako gospodarski subjekt ne dostavi odgovor.
- (23) Pojam prevladavajućih razloga od javnog interesa na koji se upućuje u određenim odredbama ove Uredbe jest pojam u razvoju koji je u svojoj sudskoj praksi razvio Sud u vezi s člancima 28. i 30. Ugovora. Taj pojam, između ostalog, obuhvaća učinkovitost fiskalnog nadzora, poštenje trgovačkih transakcija, zaštitu potrošača, zaštitu okoliša, održavanje pluralizma tiska i opasnost od ozbiljnoga podriivanja financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti. Takvi viši razlozi mogu opravdati primjenu tehničkih propisa od strane nadležnog tijela. Međutim, takva primjena ne bi smjela predstavljati sredstvo proizvoljne diskriminacije ili prikrivenog ograničavanja trgovine između država članica. Nadalje, potrebno je uvijek poštovati načelo proporcionalnosti, uzimajući u obzir je li nadležno tijelo stvarno koristilo najmanje ograničavajuću mjeru.
- (24) Kod primjene postupka utvrđenog ovom Uredbom, nadležno tijelo države članice ne bi trebalo povući proizvod ili vrstu proizvoda koji se stavlja na tržište u drugoj državi članici ili ograničiti njihovo stavljanje na tržište. Međutim, primjereno je da nadležno tijelo treba biti u mogućnosti usvojiti privremene mjere ako je potrebna brza intervencija kako bi se izbjeglo ugrožavanje sigurnosti i zdravlja korisnika. Nadležno tijelo može također donijeti takve privremene mjere kako bi spriječilo stavljanje na tržište proizvoda čija je prodaja općenito zabranjena zbog javnog morala ili javne sigurnosti, uključujući i sprečavanje kriminaliteta. Stoga bi državama članicama trebalo dopustiti da u tim okolnostima u svim fazama postupka utvrđenog ovom Uredbom, privremeno obustave stavljanje na tržište proizvoda ili određenih vrsta proizvoda na svom državnom području.
- (25) U svim odlukama na koje se primjenjuje ova Uredba treba navesti raspoložive pravne lijekove kako bi gospodarski subjekt mogao pokrenuti postupak kod nadležnog nacionalnog suda.
- (26) Primjereno je da gospodarski subjekt također bude obaviješten o raspoloživosti izvansudskih mehanizama rješavanja sporova, kao što je sustav Solvit, kako bi se spriječila pravna nesigurnost i sudski troškovi.
- (27) Nakon što nadležno tijelo donese odluku o isključenju proizvoda na temelju tehničkog propisa u skladu s postupovnim zahtjevima ove Uredbe, nikakve daljnje radnje poduzete u vezi s tim proizvodom koje se temelje na toj odluci i na istom tehničkom propisu ne trebaju biti podložne zahtjevima ove Uredbe.
- (28) Za unutarnje tržište robe važno je osigurati dostupnost nacionalnih tehničkih propisa kako bi poduzeća, a posebno mala i srednja poduzeća, mogla prikupiti pouzdane i točne podatke u vezi sa zakonima koji su na snazi.
- (29) Stoga je potrebno provesti načela pojednostavljenja administrativnog postupka, između ostalog, uspostavljanjem sustava kontaktnih točaka za proizvode. On bi trebao biti osmišljen tako da se osigura poduzećima pristup podacima na transparentan i ispravan način kako bi se spriječila kašnjenja, troškovi i odvrćajući učinci koji proizlaze iz nacionalnih tehničkih propisa.
- (30) Kako bi se olakšala sloboda kretanja robe, kontaktne točke za proizvode bi trebale besplatno pružati informacije o svojim nacionalnim tehničkim propisima i primjeni načela uzajamnog priznavanja u pogledu proizvoda. Kontaktne točke za proizvode bi trebale imati na raspolaganju odgovarajuću opremu i sredstva i također biti poticane da objavljuju informacije na internetskoj stranici kao i na drugim jezicima Zajednice. Kontaktne točke za proizvode bi također mogle pružati gospodarskim subjektima dodatne informacije ili primjedbe tijekom postupka utvrđenog u ovoj Uredbi. Za pružanje dodatnih informacija, kontaktne točke za proizvode mogu zaračunavati naknade koje su razmjerne troškovima tih informacija.
- (31) Budući da uspostava kontaktnih točaka za proizvode ne bi smjela ometati raspodjelu funkcija među nadležnim tijelima u okviru regulatornih sustava država članica, državama članicama bi trebalo omogućiti da uspostave kontaktne točke za proizvode u skladu s regionalnim ili lokalnim nadležnostima. Državama članicama bi trebalo

omogućiti da ulogu kontaktnih točaka za proizvode povjere postojećim kontaktnim točkama uspostavljenim u skladu s drugim instrumentima Zajednice kako bi se izbjeglo nepotrebno povećanje broja kontaktnih točaka i pojednostavili administrativni postupci. Državama članicama bi također trebalo omogućiti da ulogu kontaktnih točaka za proizvode povjere ne samo postojećim službama u okviru javne uprave, već i nacionalnim centrima Solvit, gospodarskim komorama, strukovnim organizacijama i privatnim ustanovama kako bi se izbjeglo povećanje administrativnih troškova za poduzeća i nadležna tijela.

(32) Države članice i Komisiju treba poticati da usko surađuju kako bi se olakšalo osposobljavanje osoblja zaposlenog u kontaktnim točkama za proizvode.

(33) S obzirom na razvoj i uspostavu paneuropske službe elektroničke vlade i interoperabilnih telematskih mreža na kojima će se te službe temeljiti, treba predvidjeti mogućnost uspostave elektroničkoga sustava za razmjenu podataka između kontaktnih točaka za proizvode, u skladu s Odlukom 2004/387/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o interoperabilnom pružanju paneuropskih usluga elektroničke vlade javnim upravama, poslovanjima i građanima (IDABC) ⁽¹⁾.

(34) Treba uspostaviti pouzdane i učinkovite mehanizme praćenja i ocjenjivanja kako bi se mogle pružiti informacije o primjeni ove Uredbe i tako unaprijediti znanje o funkcioniranju unutarnjeg tržišta robe u sektorima koji nisu podložni usklađivanju, te kako bi se osiguralo da nadležna tijela država članica ispravno primjenjuju načelo uzajamnog priznavanja. Takvi mehanizmi ne smiju prelaziti okvire onoga što je nužno za postizanje tih ciljeva.

(35) Ova se Uredba primjenjuje samo na proizvode ili određene karakteristike proizvoda koji nisu podložni mjerama usklađivanja Zajednice čija je svrha ukloniti prepreke trgovini između država članica koje proizlaze iz postojanja različitih nacionalnih tehničkih propisa. Odredbe takvih mjera usklađivanja obično su sveobuhvatne, što znači da države članice ne mogu zabraniti, ograničiti niti spriječiti stavljanje na tržište proizvoda koji su u skladu s tim mjerama na svom državnom području. Međutim, određenim se mjerama usklađivanja Zajednice dopušta državama članicama da nametnu dodatne tehničke uvjete za stavljanje određenog proizvoda na svoje tržište. Takvi dodatni uvjeti bi trebali biti podložni člancima 28. i 30. Ugovora i odredbama ove Uredbe. Stoga je radi učinkovite primjene ove Uredbe primjereno da Komisija utvrdi okvirni i nepotpuni popis proizvoda koji nisu podložni usklađivanju na razini Zajednice.

(36) Sustav praćenja uspostavljen Odlukom br. 3052/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1995. o utvrđivanju postupka za razmjenu informacija o nacionalnim mjerama koje odstupaju od načela slobode kretanja robe unutar Zajednice ⁽²⁾ u velikoj se mjeri pokazao neuspješnim, jer Komisija kroz njegovu provedbu nije primila dovoljno informacija kako bi identificirala sektore u kojima bi usklađivanje moglo biti primjereno, niti je on omogućio brzo rješavanje određenih problema povezanih sa slobodom kretanja. Stoga je Odluku br. 3052/95/EZ potrebno staviti izvan snage.

(37) Primjereno je uvesti prijelazno razdoblje za primjenu ove Uredbe kako bi se omogućilo nadležnim tijelima da se prilagode zahtjevima utvrđenim u njoj.

(38) Budući da cilj ove Uredbe, tj. uklanjanje tehničkih prepreka slobodi kretanja robe između država članica, države članice ne mogu postići u dovoljnoj mjeri, već se zbog njegovog opsega i učinaka može lakše postići na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđen u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je utvrđeno u tom članku, ova Uredba ne prelazi okvire onoga što je nužno za postizanje tih ciljeva.

(39) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe treba usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽³⁾.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE 1.

PREDMET I PODRUČJE PRIMJENE

Članak 1.

Predmet

1. Cilj je ove Uredbe ojačati funkcioniranje unutarnjeg tržišta unapređenjem slobode kretanja robe.

2. Ovom se Uredbom utvrđuju pravila i postupci koje moraju slijediti nadležna tijela država članica kada donose ili namjeravaju donijeti odluku, kako je navedeno u članku 2. stavku 1., koja bi mogla ometati slobodu kretanja proizvoda koji se zakonito stavlja na tržište u drugoj državi članici i podložnog članku 28. Ugovora.

⁽¹⁾ SL L 144, 30.4.2004.; ispravljena verzija u SL L 181, 18.5.2004., str. 2.

⁽²⁾ SL L 321, 30.12.1995., str. 1.

⁽³⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22.7.2006., str. 11.).

3. Njom se također predviđa uspostava kontaktnih točaka za proizvode u državama članicama, koje će doprinijeti postizanju cilja ove Uredbe, kako je utvrđen u stavku 1.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na administrativne odluke upućene gospodarskim subjektima, bilo donesene ili koje se namjeravaju donijeti, na temelju tehničkog propisa kako je definiran u stavku 2. u odnosu na bilo koji proizvod, uključujući poljoprivredne proizvode i proizvode ribarstva, koji se zakonito stavljaju na tržište u drugoj državi članici, ako je izravni ili neizravni učinak takve odluke jedan od sljedećih:

- (a) zabrana stavljanja na tržište tog proizvoda ili te vrste proizvoda;
- (b) izmjena ili dodatno ispitivanje tog proizvoda ili te vrste proizvoda prije njegova stavljanja na tržište ili održavanja na tržištu;
- (c) povlačenje toga proizvoda ili te vrste proizvoda s tržišta.

Za potrebe točke (b) prvoga podstavka, izmjena proizvoda ili vrste proizvoda znači bilo koju izmjenu jedne ili više karakteristika proizvoda ili vrste proizvoda kako je navedeno u stavku 2. točki (b) podtočki i.

2. Za potrebe ove Uredbe, tehnički propis je svaka odredba zakona i drugih propisa države članice:

- (a) koja nije podložna usklađivanju na razini Zajednice; i
- (b) kojom se zabranjuje stavljanje na tržište proizvoda ili vrste proizvoda na državnom području te države članice ili s kojom je obvezna sukladnost ako se proizvod ili vrsta proizvoda stavlja na tržište na državnom području te države članice i kojom se utvrđuju ili:
  - i. karakteristike tražene za taj proizvod ili vrstu proizvoda, kao što su razina kvalitete, izvedbe ili sigurnosti, ili dimenzije, uključujući zahtjeve koji se primjenjuju na proizvod ili vrstu proizvoda u pogledu naziva pod kojim se prodaje, terminologije, simbola, ispitivanja i metoda ispitivanja, pakiranja ili označavanja; ili
  - ii. svi drugi zahtjevi propisani za proizvod ili vrstu proizvoda radi zaštite potrošača ili okoliša, a koji utječu na životni ciklus proizvoda nakon njegova stavljanja na tržište, kao što su uvjeti uporabe, recikliranja, ponovne

uporabe ili odlaganja, ako takvi uvjeti mogu znatno utjecati na sastav, prirodu ili stavljanje na tržište proizvoda ili vrste proizvoda.

3. Ova se Uredba ne primjenjuje na:

- (a) odluke sudske prirode koje su donijeli nacionalni sudovi;
- (b) odluke sudske prirode koje su donijela tijela za provedbu zakona tijekom istrage ili kaznenog progona u pogledu terminologije, simbola ili svih drugih materijalnih upućivanja na neustavne ili kriminalne organizacije ili kaznena djela rasističke ili ksenofobne prirode.

Članak 3.

Odnos s drugim odredbama prava Zajednice

1. Ova se Uredba ne primjenjuje na sustave ili sastavnice interoperabilnosti obuhvaćene direktivama 96/48/EZ i 2001/16/EZ.

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na mjere koje poduzmu tijela država članica u skladu s:

- (a) člankom 8. stavkom 1. točkama (d) do (f) i člankom 8. stavkom 3. Direktive 2001/95/EZ;
- (b) člankom 50. stavkom 3. točkom (a) i člankom 54. Uredbe (EZ) br. 178/2002;
- (c) člankom 54. Uredbe (EZ) br. 882/2004;
- (d) člankom 14. Direktive 2004/49/EZ.

POGLAVLJE 2.

POSTUPAK ZA PRIMJENU TEHNIČKOG PROPISA

Članak 4.

Podaci o proizvodu

Ako nadležno tijelo podvrgne proizvod ili vrstu proizvoda ocjenjivanju kako bi odredilo da li da donese odluku iz članka 2. stavka 1., može zatražiti od gospodarskoga subjekta identificiranog u skladu s člankom 8., poštujući pritom načelo proporcionalnosti, sljedeće podatke, a posebno:

- (a) relevantne podatke o karakteristikama dotičnog proizvoda ili vrste proizvoda;

- (b) relevantne i lako dostupne podatke o zakonitom stavljanju na tržište proizvoda u drugoj državi članici.

Članak 5.

Uzajamno priznavanje razine nadležnosti akreditiranih tijela za ocjenjivanje sukladnosti

Države članice ne smiju odbiti certifikate ili izvješća o ispitivanju koja su izdala tijela za ocjenjivanje sukladnosti akreditirana za odgovarajuće područje aktivnosti ocjenjivanja sukladnosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 zbog razloga povezanih s nadležnosti tog tijela.

Članak 6.

Procjena potrebe za primjenom tehničkog propisa

1. Ako nadležno tijelo namjerava donijeti odluku iz članka 2. stavka 1., mora poslati gospodarskom subjektu identificiranom u skladu s člankom 8. pisanu obavijest o svojoj namjeri, te navesti tehnički propis na kojem će se predmetna odluka temeljiti i tehničke ili znanstvene dokaze o tome:

- (a) da je namjeravana odluka opravdana jednim od razloga od javnog interesa utvrđenih u članku 30. Ugovora ili upućivanjem na druge više razloge od javnog interesa; i
- (b) da je namjeravana odluka primjerena radi ostvarivanja postavljenog cilja i da ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

Svaka se namjeravana odluka temelji na karakteristikama dotičnog proizvoda ili vrste proizvoda.

Dotičnom se gospodarskom subjektu, nakon primitka takve obavijesti, odobrava rok od najmanje 20 radnih dana za dostavu primjedbi. U obavijesti se navodi rok u kojem se mogu dostaviti primjedbe.

2. Sve odluke iz članka 2. stavka 1. donose se i o njima se obavješćuje dotični gospodarski subjekt i Komisija u roku od 20 radnih dana od isteka roka za primitak primjedbi gospodarskog subjekta iz stavka 1. ovog članka. U njima se uzimaju u obzir te primjedbe i navode se razlozi na kojima se temelji, uključujući razloge za odbijanje argumenata, ako postoje, koje je iznio subjekt, i tehničke ili znanstvene dokaze iz stavka 1. ovog članka.

Ako je to opravdano zbog složenosti problema, nadležno tijelo može, samo jedanput, produljiti rok utvrđen u prvom podstavku za najviše 20 radnih dana. To produljenje roka se obrazlaže te se o njemu obavješćuje gospodarski subjekt prije isteka početnog roka.

U svim odlukama iz članka 2. stavka 1. navode se pravni lijekovi raspoloživi u skladu sa zakonima na snazi u dotičnoj državi članici, kao i rokovi za korištenje tih pravnih lijekova. Takvu je odluku moguće osporiti pred nacionalnim sudovima ili drugim žalbenim tijelima.

3. Ako nakon slanja pisane obavijesti u skladu sa stavkom 1. nadležno tijelo odluči da neće donijeti odluku iz članka 2. stavka 1., o tome odmah obavješćuje dotični gospodarski subjekt.

4. Ako nadležno tijelo ne obavijesti gospodarski subjekt o odluci iz članka 2. stavka 1. u roku utvrđenom u stavku 2. ovog članka, smatra se da se proizvod zakonito stavlja na tržište u toj državi članici u mjeri u kojoj se to odnosi na primjenu tehničkog propisa iz stavka 1. ovog članka.

Članak 7.

Privremena obustava stavljanja proizvoda na tržište

1. Nadležno tijelo ne smije privremeno obustaviti stavljanje na tržište dotičnog proizvoda ili vrste proizvoda tijekom postupka utvrđenog u ovom Poglavlju, osim ako:

- (a) pod uobičajenim ili razumno predvidljivim uvjetima uporabe, dotični proizvod ili vrsta proizvoda predstavlja ozbiljnu opasnost za sigurnost i zdravlje korisnika; ili
- (b) je stavljanje na tržište dotičnog proizvoda ili vrste proizvoda općenito zabranjeno u državi članici zbog javnog morala ili javne sigurnosti.

2. Nadležno tijelo odmah obavješćuje gospodarski subjekt identificiran u skladu s člankom 8. i Komisiju o svakoj obustavi iz stavka 1. ovog članka. U slučajevima iz stavka 1. točke (a) tog obavijesti se prilaže tehnički ili znanstveni dokaz.

3. Svaku obustavu stavljanja proizvoda na tržište u skladu s ovim člankom moguće je osporiti pred nacionalnim sudovima ili drugim žalbenim tijelima.

Članak 8.

Obavješćivanje gospodarskog subjekta

Upućivanja na gospodarske subjekte u člancima 4., 6. i 7. smatra se upućivanjima:

- (a) na proizvođača proizvoda, ako isti ima poslovni nastan u Zajednici, ili na osobu koja je stavila proizvod na tržište ili koja je podnijela zahtjev nadležnom tijelu da proizvod bude stavljen na tržište;

- (b) ako nadležno tijelo ne može utvrditi identitet i podatke za kontakt gospodarskog subjekta iz točke (a), na zastupnika proizvođača, ako proizvođač nema poslovni nastan u Zajednici ili, ako zastupnik nema poslovni nastan u Zajednici, na uvoznika proizvoda;
- (c) ako nadležno tijelo ne može utvrditi identitet i podatke za kontakt gospodarskog subjekta iz točaka (a) i (b), na bilo koji poslovni subjekt u lancu opskrbe čija djelatnost može utjecati na neku karakteristiku proizvoda na koji se odnosi tehnički propis koji se na njega primjenjuje;
- (d) ako nadležno tijelo ne može utvrditi identitet i podatke za kontakt gospodarskog subjekta iz točaka (a), (b) i (c), na bilo koji poslovni subjekt u lancu opskrbe čija djelatnost ne utječe na nijednu karakteristiku proizvoda na koje se odnosi tehnički propis koji se na njega primjenjuje.

POGLAVLJE 3.

KONTAKTNE TOČKE ZA PROIZVODE

Članak 9.

Uspostava kontaktnih točaka za proizvode

1. Države članice određuju kontaktne točke za proizvode na svom državnom području i priopćavaju njihove podatke za kontakt drugim državama članicama i Komisiji.

2. Komisija sastavlja i redovito ažurira popis kontaktnih točaka za proizvode, te ga objavljuje u *Službenom listu Europske unije*. Komisija također te podatke stavlja na raspolaganje na internetskim stranicama.

Članak 10.

Zadaci

1. Na zahtjev gospodarskog subjekta ili nadležnog tijela druge države članice kontaktne točke za proizvode pružaju, između ostalog, sljedeće podatke o:

- (a) tehničkim propisima primjenjivim na određenu vrstu proizvoda na državnom području na kojemu su te kontaktne točke za proizvode ustanovljene i podatke o tome je li ta vrsta proizvoda podložna zahtjevu prethodnog odobrenja u skladu sa zakonima svoje države članice, kao i podatke koji se odnose na načelo uzajamnog priznavanja i primjenu ove Uredbe na državnom području te države članice;
- (b) podacima za kontakt nadležnih tijela u toj državi članici putem kojih ih se može izravno kontaktirati, uključujući pojedinosti o tijelima odgovornim za nadzor nad provedbom dotičnih tehničkih propisa na državnom području te države članice;

- (c) pravnim lijekovima općenito dostupnima na državnom području te države članice u slučaju spora između nadležnih tijela i gospodarskog subjekta.

2. Kontaktne točke za proizvode odgovaraju u roku od 15 radnih dana od primitka zahtjeva iz stavka 1.

3. Kontaktne točke za proizvode u državi članici u kojoj dotični gospodarski subjekt zakonito stavlja na tržište dotični proizvod mogu dostaviti gospodarskom subjektu ili nadležnome tijelu iz članka 6. sve relevantne podatke ili primjedbe.

4. Kontaktne točke za proizvode ne naplaćuju nikakvu naknadu za davanje informacija iz stavka 1.

Članak 11.

Telematska mreža

Komisija može, u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 13. stavka 2., uspostaviti telematsku mrežu za provedbu odredaba ove Uredbe u vezi s razmjenom podataka između kontaktnih točaka za proizvode i/ili nadležnih tijela država članica.

POGLAVLJE 4.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 12.

Obveze izvješćivanja

1. Svaka država članica dostavlja Komisiji godišnje izvješće o primjeni ove Uredbe. To izvješće sadržava najmanje sljedeće podatke:

- (a) broj pisanih obavijesti poslanih u skladu sa člankom 6. stavkom 1. i vrsti dotičnih proizvoda;
- (b) dovoljno podataka o odlukama donesenima u skladu s člankom 6. stavkom 2., uključujući razloge na kojima su te odluke utemeljene i vrsti dotičnih proizvoda;
- (c) broj odluka donesenih u skladu s člankom 6. stavkom 3. i vrsti dotičnih proizvoda.

2. U svjetlu podataka koje dostave države članice u skladu sa stavkom 1., Komisija analizira odluke donesene u skladu s člankom 6. stavkom 2. i ocjenjuje razloge na kojima su utemeljene.

3. Do 13. svibnja 2012., te zatim svakih pet godina, Komisija preispituje primjenu ove Uredbe i o tome dostavlja izvješće Europskome parlamentu i Vijeću. Komisija može, prema potrebi, izvješću priložiti prijedloge s ciljem unapređenja slobode kretanja robe.

4. Komisija sastavlja, objavljuje i redovito ažurira nepotpuni popis proizvoda koji nisu podložni usklađenom zakonodavstvu Zajednice. Ona također taj popis stavlja na raspolaganje na internetskim stranicama.

Članak 13.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor sastavljen od predstavnika država članica kojim predsjeda predstavnik Komisije.
2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se savjetodavni postupak utvrđen u članku 3. Odluke 1999/468/EZ, u skladu s njezinim člankom 7. stavkom 3. i člankom 8.

Članak 14.

Stavljanje izvan snage

Ovime se Odluka br. 3052/95/EZ stavlja izvan snage s učinkom od 13. svibnja 2009.

Članak 15.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 13. svibnja 2009.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 9. srpnja 2008.

Za Europski parlament
Predsjednik
H.-G. PÖTTERING

Za Vijeće
Predsjednik
J.-P. JOUYET